

NIEOBŁĘDNY (1) *ai*

G sg f nieobłędn(e)j.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. (z Cn).

Szczery, prawdziwy, nie udawany; non fictus Vulg; authenticus, certus, credulus, exploratus, locuples, testatus Cn: A koniec przykazania ielćci miłość/ zuprzeyme⁸⁰ fercá/ y z dobrego funnienienia/ y z nie obłędney [BibRadz, WujNT: nieobłudney] wiary. Leop 1.Tim 1/5.

Synonimy cf NIEOBŁĘDLIWY.

Cf NIEOBŁĘDLIWY, OBŁĘDNY

ZZa